

Ur ”kulturbloggen.com/?p=197459 4 okt -25,

Mats Hallberg

Recension av Lunchteatern – Göteborgs Stadsteater

G.Fröding i ord och ton

Lars Magnus Larsson & Tommy Kotter

Jag såg den timslånga föreställningen dagen efter premiär, som för övrigt sammanföll med födelsedag för den tekniskt ansvarige på Lunchteatern. Lars Magnus Larsson är skådespelare, textleverantör och sångare. Jag såg honom på scen redan för cirka femtio år sedan med gruppen Text & Musik på Burgårdens gymnasium. I större delen av sin karriär har han tillhört Folkteaterns fasta ensemble och parallellt gjort roller i filmer och tv-serier. På meritlistan finns också samarbeten med bland andra Teater Bauer, Tofta, Alfonshuset och Mölndalsrevyn. Tidigare i år framträdde han med egna visor och standards uppbackad av Tommy Kotter trio på Utopia.

I en föreställning lätt att omfamna som därför helhjärtat rekommenderas gjordes ytterligare observationer. Bland annat att Lars Magnus Larsson förklarade värmländskans egenart, talade om hur musikaliskt Fröding som hade att brås på skrev, vilket gjort det tacksamt för villiga tonsättare. Noterade som framgått att bitterljuva anstrykningen genomsyrade föreställningen. Fröding hade ju inte bara ordet i sin makt utan en genomskådande blick. Skådespelaren och sångaren tar sin dramatiska begåvning och rutin i anspråk på ett alldeles lysande vis. Flera sånger/ dikters framföranden renderar i varma applåder. Vi fick verkligen lära känna personen bakom en omistlig del av vår litteraturhistoria och dennes tragiska levnads bana.

Vad av allt Lars Magnus Larsson sjöng och deklamerade var extra minnesvärt i en tillställning där höjdpunkterna duggade tätt? Vill lyfta fram hur *Lelle Karl -Johan* levererades på dialekt, egen tonsättning av sorglustig dikt, kraften i pulveriserandet av dubbelmoral i *Våran prost*, framförandet av humoristisk historia på vers, visan om ”det förskräckliga levernet på caféet”, imitationen av tre gummors konversation, hur förträffligt melodin och texten om förlust och svunna goda tider framhävs i *Strövtåg i hembygden* samt det obevekliga tungsinnet i *En ghasel*.

